

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Specialia quædam, feliciter intra Crucifixi vulnera expirantiu[m],
exempla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Christi, intra ejus vulnera feliciter expirantium, & tanquam in ipsius sinu suaviter obdormientium exempla.

§. 2.

Specialia quedam, feliciter intra Crucifixi vulnera expirantium, exempla.

S Edmundus, ab ipsa poenè infantia tener ac fortis amator Jesu crucifixi, cum morte instante ad extremam lucem inunctus esset, Crucifixi complexus effigiem, sinem nullum faciebat, sacras illius plagas dissuaviandi, easque dulcibus lacrymis respargendi: potissimum autem amabile vulnus divini lateris identidem respiciens, oréq; eidem applicito, nescio quem cœlestem succum ex illo exsugens: *Haurietis nunc, ajebat, aquas de fontibus Salvatoris: neque multò post eo in complexu placidè obdormivit.*

Vit. c. 21.

Nec absimile fatum Romæ obrigit cuidam virgini annorum sedecim, Joannæ nomine: quæ (uti refertur in vita Venerabilis P. Camilli de Lellis, Religionis Clericorum infirmis ministrantium Fundatoris) sub mortem pari in Jesum affectu continenter tenebat os applicitum dulcissimo lateri Crucifixi, modulatè in hunc modum concinens: *JESU, JESU, accipe cor meum, nec unquam mihi redde.* Quod cygnæum melos hac denique clausulâ concludens: *Per brachia rogo te, quæ tetendisti in cruce, peccata mihi remitte;* in his ipsiis verbis intra Christi vulnera felicem animam exhalavit. Defunctæ vertici imposita corona florea, & corpori rosarum calyces plures injecti; qui ut primùm Virginis castissimum corpus attigere, continuò aperiri cœperunt, & mox se in rotas pulcherrimas explicuere; manifesto indicio, sive illibatæ illius castimonix; sive gloriæ, quâ felix anima jam in Sponsi sui Paradiso fruereetur, inter cœli flores ævum agitans, rosisq; imarcelescibilibus, quas de Crucifixi spinis legisset, coronata.

L. 3. c. 5.

Ccccc 2

Cujus

Cujus Virginis suprema illa precationucula, in meam
 evocat similes voces, quibus præclara illa heroina Maria
 Stuarta Scotiæ Regina, sub mortem Christum crucifixum
 (cujus simulachrum ad extremum usq; manu tenuit) am-
 ter compellabat, dicens: *Sicut pro me extendisti brachia tua
 in cruce, ita nunc extende brachia misericordia tua.* Atque
 ut id obiter suggeram; his consimiles sententias ad usum
 annotare & colligere expediet: cujusmodi nonnullæ sunt
 poterunt ex Blofio, tum alibi, tum nominatim in canone
 vitæ spiritualis, cap: 38. ubi ita de Christo inter cætera: *Bo-*
ppis endol. *ata sua brachia in cruce expandit, ut me peccatorem suscipiat*
22. *atque complectatur: ego inter illa vivere & mori desidero.*
 Eodémq; facit & illa ejusdem endologia ex S. Gertrude do-
 sumpta: *Dulcis JESU, in hora exitus mei benedic anime meæ*
& mortem meam involve vitali morte tuâ, quæ est charissimæ
sedus, firmissimæq; pallium reconciliationis meæ. Neque
 prætermittenda erit efficax illa precatio, quam cap: 11. et
 S. Gregorio referemus.

Vir. c. 20.

B. Joannis, ejus qui à Deo cognominatus est, hæc fo-
 isse fertur felicissima mortis ratio. Nam cum sibi nunc
 instare sentiret excessum à vita, agente fervore spiritus
 èto sese proripuit, & humi abjectus in genua, ac Crucifixi
 complexus effigiem, cum sine voce paulum hæssisset, mox
 istas voces crumpens: *JESU, JESU in manus tuas commendo*
spiritum meum. cum dicto spiritum emisit. Quo etiam
 perstitit corpus exanime, dum à funeris curatoribus, in
 eam formâ, quæ sepulturæ magis apta esset, componeretur.
 Et lectu digna est huic assimilis historia, quæ in vita S. Tho-
 mæ de Villanova refertur, de quodam Ordinis S. Augustini
 religioso Laico: cui nocte ante Crucifixum oranti solida
 cella collucere atque illustrari, fulgore de ipsis Crucifixi
 plagis promicante; quiq; moribundus similiter è lecto pro-
 siliens, ante sibi dilectam Crucifixi effigiem provolutus
 Acco-
 nibus, expiravit.

L. 3. c. 12.

Accensendus his venit P. Joannes Cardimè Societ: no-
stra, qui Anno Domini 1615. sanctitatis opinione clarus,
Bracharæ obiit in Lusitania; & cujus vita typis edita extat.
Is etenim sub mortem, cum nonnullam sibi injectam divini
judicij formidinem, passionis Christi memoriâ repulisset:
Veruntamen (inquiens) misericors est, & cruciatuum meâ
causâ susceptorum recordabitur; ac subinde sibi petisset à
Rectore concedi, humi abjectum & nudum emori, ac mor-
tuum in sinetum abijci ad sepulturam: demum admoto si-
bi ad osculum Crucis Servatoris Crucis affixi signo, suaviter
expiravit. *Mirum autem* (subdit autor vitæ) & prodigio par
præsentibus visum est: quod supremum divina vulnera suavi-
anti, ipsum Christi Domini signum, reflexis manibus ac pedibus
ita se illi ultero injecit, ut famulum amplecti suum, ejusq; colli-
gere velle inter postremos anhelitus animam videretur. Ad-
mirabilitatem intendit, quod immotis in ipsa cruce clavieulis,
vix egred̄ quiverit ijs rursus inferi sacrum simulacrum. Sic ibi.
Videri poterunt denique, quæ scribit Petrus Venerabilis, de L. 4. ep. 17.
matre sua Raingarda, sub mortem Crucifixi pedes allam-
bente, & vultui suo totâ virtute eum imprimente, eundem-
que suaviter & magnâ fiduciâ alloquente.

Hic verò quid agimus, mi Lector? Quid, nisi similis
fati desiderio, mali prophetæ bonum illud votum usurpa-
mus: *Moriatur anima mea morte justorum, & fiant novissima*
mea horum similia! Num: 23.

CAPUT XI.

Magna in judicio securitas & exultatio.

§. I.

Rationes propriae ejus securitatis inquirantur.

Hoc